

200708005/1.

Datum uitspraak: 6 december 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

.....
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/40787 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Maastricht, van 13 november 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 24 juli 2007 is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 13 november 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht (hierna: de rechtbank), het door appellant tegen de voortdurend daarvan ingestelde beroep gegrond verklaard, de opheffing van de bewaring bevolen en hem schadevergoeding toegekend. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 15 november 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 84, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) staat in afwijking van artikel 37, eerste lid, van de Wet op de Raad van State geen hoger beroep open tegen een uitspraak van de rechtbank of de voorzieningenrechter van de rechtbank over een besluit of handeling op grond van hoofdstuk 5 van de Vw 2000.

Ingevolge artikel 95, eerste lid, van de Vw 2000, staat, in afwijking van artikel 84, aanhef en onder a, tegen de uitspraak van de rechtbank, bedoeld in artikel 94, derde lid, hoger beroep open bij de Afdeling.

2.2. Het door appellant ingestelde beroep is een beroep in de zin van artikel 96, eerste lid, van de Vw 2000, gericht tegen het voortduren van een vrijheidsontnemende maatregel als bedoeld in het in hoofdstuk 5 opgenomen artikel 59. De uitspraak van de rechtbank van 13 november 2007 is gedaan op dit beroep en is derhalve een uitspraak, als bedoeld in artikel 96, tweede lid, van de Vw 2000. Hiertegen staat, anders dan bij een uitspraak als bedoeld in artikel 95, eerste lid, van deze wet geen hoger beroep open op de Afdeling.

2.3. De Afdeling is kennelijk onbevoegd van het hoger beroep kennis te nemen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

verklaart zich onbevoegd van het hoger beroep kennis te nemen.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. C.E.C.M. van Roosmalen, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

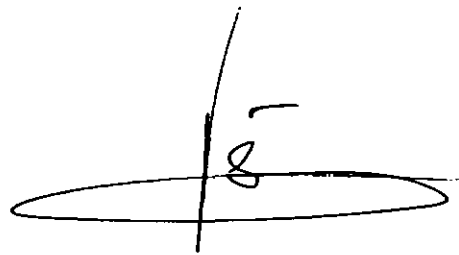
w.g. Van Roosmalen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 6 december 2007

513.

Verzonden: 6 december 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal stroke across it, and a small 'e' or similar mark to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

1. Aug. 2007 14:59
24/08/2007 16:02

pv den bosch

Nr. 2530 PAG. 8/16

Model M110-A Maatregel van bewaring

V-nummer :

IND-nummer :

Pilotadvocaat : P.A.E. Engelen

Tel: 045-5671345

De ondergetekende, zijnde ambtenaar belast met het toezicht op vreemdelingen, dan wel grensbewaking, tevens Hulpofficier van Justitie, geleet op artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 en de artikelen 5.2 en 5.3 Vreemdelingenbesluit 2000 legt met het oog op de uitzetting aan de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(a)m(en) :
Geboortedatum :
Geslacht : Mannelijk
Geboorteplaats :
Geboorteland : Marokko
Nationaliteit : Marokkaanse

0707-25-0034 dossier
2717-12-3046 Var.

de maatregel van bewaring op zoals bedoeld in:

- (X) artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000;
( ) artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet 2000;
( ) aanvraag artikel 1 o van de Vreemdelingenwet 2000
( ) aanvraag regulier

deze maatregel wordt gevorderd door:

- ( ) het belang van de nationale veiligheid, omdat
(X) het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat de vreemdeling zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat de vreemdeling:
( ) verdacht wordt van het plegen van een misdrijf
( ) veroordeeld is tot zwaar misdrijf
( ) ongewensd verklaard is
(X) niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit
( ) zich niet aangemeld heeft bij de korpachef
( ) zich niet gehouden heeft aan zijn vertoertermijn
( ) gebruik maakt/maakte van een vals/vervalst document
( ) zich bedient van een of meerdere aliasen
(X) geen vaste woon-/verblijfplaats heeft
( ) eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft
(X) niet beschikt over voldoende middelen van bestaan om in zijn levensonderhoud te voorzien en/of om zijn terugreis te bekostigen
( ) overige reden(en):
( ) wegens toepassing van art. 59, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, omdat de voor terugkeer noodzakelijke bescheiden voorhanden zijn, dan wel binnen korte termijn voorhanden zullen zijn.

Ingevolge artikel 36 van het verdrag van Wenen wordt de opgehouden persoon de mogelijkheid geboden om contact op te nemen met de diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging hier te lande.

De maatregel is opgelegd :

Plaats: Heerlen

Datum: 24-7-2007

Tijd: 15:00 uur

De Minister van Justitie,
namens de Minister,
de hulpofficier van justitie,

J.M.M. Wijnen,
1e Inzittant der Koninklijke Marechaussee.

Handtekening:

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

1. Aug. 2007 14:59
24/8/2007 16:02

pv den bosch

Nr. 2530 P. 9/16
PAG.

3

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau vreemdelingenzaken te Haarlem, telefoonnummer 023 - 5126736. Hierbij dient - bij voorkeur - gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie "www.rechtspraak.nl".

* Slechts invullen bij inbewaaringstelling op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a of b, van de Vreemdelingenwet 2000.

A**RECHTBANK 's-Gravenhage, zittinghoudende te MAASTRICHT**

Reg.nr. AWB 07 / 40787 VRONTN

UITSpraak, als bedoeld in artikel 96, tweede lid, juncto artikel 106, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000, van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken in het geding tussen

, thans verblijvende in Detentiecentrum
Alphen a/d Rijn, eiser,

en

de Staatssecretaris van Justitie, verweerder.

V-nummer

Behandeling ter zitting: 12 november 2007.

I. PROCESVERLOOP

Eiser, die stelt te zijn geboren op en de Marokkaanse nationaliteit te bezitten, is op 24 juli 2007 in bewaring gesteld met toepassing van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000).

Bij uitspraak van 13 augustus 2007 heeft deze rechtbank en zittingsplaats het eerdere beroep inzake opheffing van de maatregel van bewaring ongegrond verklaard.

Op 29 oktober 2007 is namens eiser opnieuw tegen de vrijheidsbenemende maatregel beroep ingesteld; daarbij is tevens verzocht om schadevergoeding.

Naar aanleiding van dit beroepschrift heeft verweerder op 1 november 2007 een voortgangsrapportage ingezonden. Namens eiser is hierop gereageerd bij schrijven van 2 november 2007.

Het beroep is behandeld ter zitting van deze rechtbank op 12 november 2007, alwaar voor eiser is verschenen mr. R.W.P. Krijnen, waarnemer voor eisers gemachtigde mr. P.A.E. Engelen, advocaat te Kerkrade.

Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door drs. J.M.C. Vissers, ambtenaar ten departemente.

II. OVERWEGINGEN

De rechtbank stelt voorop dat over de rechtmatigheid van de maatregel van bewaring als zodanig reeds is beslist bij haar uitspraak van 13 augustus 2007. Derhalve ligt thans ter beoordeling voor of er - nog steeds - voldoende perspectief bestaat op uitzetting van eiser en of verweerder voldoende voortvarend handelt teneinde de uitzetting te effectueren. Voorts is van belang of verdere voortzetting van de maatregel van bewaring ook overigens, bij afweging van de betrokken belangen, in redelijkheid nog te rechtvaardigen is.

Namens eiser is - zakelijk weergegeven - aangevoerd dat uit de voortgangsrapportage blijkt dat eiser beschikt over verblijfsdocumenten voor Frankrijk, geldig tot 13 mei 2012. Op 24 september 2007 kwamen kopieën bij verweerder binnen van Franse documenten, maar er staat niet vermeld welke documenten. Nu duidelijk is dat eiser legaal verblijf in Frankrijk

Reg.nr. AWB 07 / 40787 VRONTN

pagina 2 van 4

heeft, kan niet worden ingezien waarom de bewaring moet voortduren. Derhalve dient de bewaring te worden opgeheven onder toekenning van schadevergoeding aan eiser vanaf 24 september 2007.

Op basis van de gedingstukken - met name de door verweerder ingezonden voortgangsrapportage en het verhandelde ter zitting - overweegt de rechtbank als volgt.

De rechtbank merkt op dat uit de voortgangsrapportage blijkt dat eiser tijdens de aanhouding op 24 juli 2007 beschikte over een verlopen Marokkaans paspoort. Voorts blijkt dat er op 6 september 2007 via het Franse consulaat per fax een kopie van eisers verblijfsvergunning is ontvangen en dat de Dienst Terugkeer & Vertrek een mail heeft ontvangen waaruit blijkt dat eisers Franse verblijfsvergunning een geldigheidsduur heeft tot 13 mei 2012. Voorts is uit de voortgangsrapportage gebleken dat er op 24 september 2007 kopieën van Franse documenten zijn ontvangen en op dat er op 27 september 2007 een claimverzoek voor Frankrijk is verzonden naar Bureau Dublin. Ter zitting heeft verweerder medegedeeld dat er op 4 oktober 2007 aanvullende informatie is ontvangen en dat het claimverzoek op 18 oktober 2007 bij de Franse autoriteiten is ingediend en dat er op 8 november 2007 bij Bureau Dublin is geïnformeerd naar de stand van zaken inzake dit claimverzoek.

Volgens vaste jurisprudentie dient verweerder in beginsel een maal per veertien dagen verwijderingsactiviteiten te ontplooiën. Gelet hierop neemt de rechtbank in overweging dat nu er op 6 september 2007 een kopie van eisers geldige verblijfsvergunning is ontvangen van het Franse consulaat en een email waaruit blijkt dat eisers verblijfsvergunning een geldigheidsduur heeft tot 13 mei 2012, er op dat moment voldoende informatie aanwezig was om op korte termijn te beoordelen of er een claimverzoek ten behoeve van eiser bij de Franse autoriteiten ingediend kon worden. Gelet hierop kan de rechtbank verweerder niet volgen in zijn stelling dat er gewacht moest worden op aanvullende documenten waarvan bovendien door verweerder niet is aangegeven welke documenten het betreft. Nu verweerder pas op 27 september 2007 een verzoek tot claimen heeft ingediend bij Bureau Dublin is de rechtbank van oordeel dat er onvoldoende voortvarend is gehandeld om de uitzetting van eiser te bewerkstelligen. De rechtbank verwijst hierbij naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) van 16 juli 2007, geregistreerd onder nummer 200703728/1, waarin is overwogen dat het uitgangspunt dat de staatssecretaris, ongeacht de in de individuele zaak voorliggende feiten en omstandigheden in beginsel een periode van veertien dagen de tijd heeft om met de uitzettingshandelingen aan te vangen zich niet verdraagt met de bij iedere uitzetting vereiste voortvarendheid.

Voor zover verweerder ter zitting heeft gesteld dat er voldoende voortvarend is gehandeld omdat de aanvraag tot afgifte van een laissez passer (hierna: lp) nog in behandeling is bij de Marokkaanse autoriteiten overweegt de rechtbank dat er geen aanleiding is voor het standpunt dat er geen twee sporen tegelijk kunnen lopen om de uitzetting van een vreemdeling te effectueren. De rechterbank is echter van oordeel dat ten aanzien van elk van die sporen afzonderlijk voldoende voortvarend gehandeld dient te worden. Nu er ten aanzien van het verzoek tot claimen bij de Franse autoriteiten onvoldoende voortvarend is gehandeld, is het door verweerder gestelde dat de aanvraag tot afgifte van een lp nog bij de Marokkaanse autoriteiten in behandeling is - afgezien van het gegeven dat er na 5 oktober 2007 niet meer gerappelleerd is - niet relevant.

De rechtbank stelt zich voor de vraag met ingang van welke datum de bewaring onrechtmatig is te achten.

In de uitspraak van de Afdeling van 29 oktober 2007, geregistreerd onder nummer 200706826/1, is overwogen dat nu de staatssecretaris niet heeft toegelicht waarom een dergelijke periode (of enig andere periode) noodzakelijk was voor het aanvangen van de uitzettingshandelingen, de maatregel van bewaring van meet af aan onrechtmatig is te achten. De rechtbank is van oordeel dat nu verweerder geen (bijzondere) omstandigheden heeft gesteld waarom het claimverzoek voor Frankrijk pas op 27 september 2007 is

Reg.nr: AWB 07 / 40787 VRONTN

pagina 3 van 4

verzonden naar Bureau Dublin, de bewaring met ingang van 7 september 2007, de dag nadat verweerder via het Franse consulaat per fax een kopie van eisers verblijfsvergunning heeft ontvangen, onrechtmatig is te achten. Derhalve dient het beroep gegrond te worden verklaard en de maatregel van vreemdelingenbewaring met ingang van heden, 13 november 2007, te worden opgeheven.

Ingevolge artikel 106, eerste lid, van de Vw 2000 kan de rechtbank aan de vreemdeling een vergoeding ten laste van de Staat toekennen, indien zij de opheffing van een maatregel strekkende tot vrijheidsontneming beveelt. Artikel 90 van het Wetboek van Strafvordering is van overeenkomstige toepassing. Ingevolge laatstbedoelde bepaling heeft de toekenning van een schadevergoeding steeds plaats, indien en voor zover daartoe, naar het oordeel van de rechter, alle omstandigheden in aanmerking genomen, gronden van billijkheid aanwezig zijn.

Nu de maatregel met ingang van 7 september 2007 onrechtmatig is, acht de rechtbank termen aanwezig om schadevergoeding toe te kennen. Van degene die om schadevergoeding verzoekt mag echter worden verwacht dat hij het redelijkerwijs mogelijke heeft gedaan om de schade te beperken. Hieronder dient mede begrepen te worden het aanwenden van rechtmiddelen. Eiser heeft eerst op 29 oktober 2007 (vervolg) beroep ingesteld. Als eiser zo spoedig mogelijk beroep had ingesteld zou de bewaring eerder zijn opgeheven. Dientengevolge is de rechtbank van oordeel dat verweerder slechts aansprakelijk gesteld kan worden voor de schade die is ontstaan vanaf de datum van indiening van het beroepschrift, te weten 29 oktober 2007.

Uitgangspunt bij de vaststelling tot schadevergoeding vormt de richtlijn van de Nederlandse Vereniging voor Rechtspraak betreffende de vergoeding van immateriële schade bij in verzekeringstelling en voorlopige hechtenis, die uitgaat van een schadevergoeding van € 95,00 voor elke dag die in een politiecel is doorgebracht en van € 70,00 voor elke dag die in een huis van bewaring is doorgebracht.

In navolging van vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State komt eiser over de periode van 29 oktober tot en met 13 november 2007, de dag waarop de bewaring is opgeheven, schadevergoeding toe.

De rechtbank stelt vast, dat eiser van 29 oktober tot en met 13 november 2007 in een huis van bewaring heeft verbleven. In totaal bedraagt de schadevergoeding derhalve 16 dagen à € 70,00, hetgeen uitkomt op een totaalbedrag van € 1120,00. De rechtbank ziet geen aanleiding de schadevergoeding te matigen.

De rechtbank acht voorts termen aanwezig om verweerder overeenkomstig het bepaalde in artikel 8:75 van de Awb te veroordelen in de door eiser in verband met de onderhavige procedure redelijkerwijs gemaakte proceskosten. Deze kosten zijn op de voet van de normen van het Besluit proceskosten bestuursrecht (hierna: Bpb) vastgesteld op € 644,00, (1 punt voor het indienen van het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen te zitting, waarde per punt € 322,00). Van andere ingevolge het Bpb voor vergoeding in aanmerking komende kosten is niet gebleken. Nu aan eiser ter zake van het beroep een toevoeging is verleend krachtens de Wet op de rechtsbijstand, dient het bedrag van de kosten ingevolge artikel 8:75, tweede lid, van de Awb te worden betaald aan de griffier van deze rechtbank.

Mitsdien wordt als volgt beslist.

Reg.nr: AWB 07 / 40787 VRONTN

pagina 4 van 4

III. BESLISSING

De rechtbank:

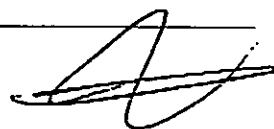
- verklaart het beroep gegrond;
- beveelt de opheffing van de maatregel van bewaring met ingang van heden, 13 november 2007,
- wijst het verzoek om schadevergoeding toe en kent aan de vreemdeling een schadevergoeding toe, groot € 1120,00 ten laste van de Staat der Nederlanden, te betalen door de griffier van de rechtbank;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten ten bedrage van € 644,00, onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) die deze kosten aan de griffier dient te vergoeden.

Aldus gedaan door mr. R.J.G.H. Seerden in tegenwoordigheid van mr. G. de Keijzer als griffier en in het openbaar uitgesproken op 13 NOV. 2007

w.g. G. de Keijzer

w.g. Seerden

Voor eensluidend afschrift:
de wnd. griffier:

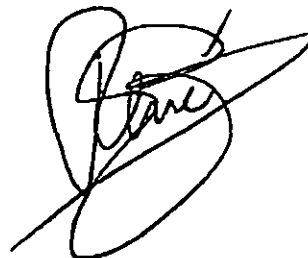
Voornoemd lid van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken beveelt de tenuitvoerlegging van de in deze uitspraak toegekende schadevergoeding ten bedrage van € 1120,00 (zegge: elfhonderdentwintig Euro)

Aldus gedaan op 13 NOV. 2007

door R.J.G.H. Seerden

Afschrift verzonden op:

13 NOV. 2007

Tegen deze uitspraak staat geen rechtsmiddel open.

onze referentie: 07.126

Hoger beroepschrift

**Afdeling bestuursrechtspraak van
De Raad van State
Afdeling Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's Gravenhage**

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
15 NOV 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Edelgrootachtbaar College,

Namens van Marokkaanse nationaliteit, zonder vaste woon- of verblijfplaats in Nederland, te dezer zake domicilie kiezende te Kerkrade ten kantore van hun gemachtigde mr P.A.E. Engelen, advocaat en procureur, aan de Haanraderweg 47 (postadres: Postbus 126, 6460 AC Kerkrade) die bepaaldelijk gevolmachtigd is tot het indienen van dit hoger beroepschrift, wordt hierbij hoger beroep aangetekend tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Maastricht, sector bestuursrecht, enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken, d.d. 13 november 2007 (AWB 07/40787);

Een afschrift van deze uitspraak voeg ik bij (prod. A);

De uitspraak werd bekend gemaakt op 13 november 2007;

Appellant kan zich met dat deel van deze uitspraak waar het de bepaling van de hoogte van de toegewezen schadevergoeding betreft niet verenigen en stelt hierbij tijdig hiertegen hoger beroep in;

Appellant heeft tweetal grieven die ieder op zichzelf en/of in onderlinge samenhang tot gegrond verklaring van het hoger beroep dienen te leiden;

De grieven van appellant stellen vragen aan de orde die in het belang zijn van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling en de rechtsbescherming, van een verkorte afdoening kan dan ook geen sprake zijn;

Inleiding

Appellant stelde bij beroepschrift d.d. 29 oktober jl. beroep in tegen de voortduring van de hem opgelegde vreemdelingenbewaring. De bewaring werd opgelegd op 24 juli 2007. Het eerste beroep werd bij uitspraak d.d. 13 augustus 2007 ongegrond verklaard.

Het beroep van 29 oktober 2007 werd mondeling behandeld ter zitting op 12 november jl. Het beroep werd gegrond verklaard, de bewaring werd

opgeheven en er werd een schadevergoeding toegekend vanaf 29 oktober 2007. Een kopie van de uitspraak voegt appellant bij (prod. A).

Grievén

Grief 1.

Deze grief is gericht tegen de navolgende overweging uit de aangevallen uitspraak:

Nu de maatregel met ingang van 7 september 2007 onrechtmatig is, acht de rechtbank termen aanwezig om schadevergoeding toe te kennen. Van degene die om schadevergoeding verzoekt mag echter worden verwacht dat hij het redelijkerwijs mogelijke heeft gedaan om de schade te beperken.

Appellant constateert dat de rechtbank vaststelt dat verweerder onrechtmatig heeft gehandeld sinds 7 september 2007. Immers de rechtbank overweegt dat dient te worden vastgesteld dat de maatregel van bewaring met ingang van 7 september jl. onrechtmatig was.

Niet appellant doch verweerder handelt onrechtmatig waardoor schade geleden wordt door appellant. Van appellant mag verwacht en verlangd worden dat hij niet onrechtmatig handelt, temeer daar het opleggen van een vrijheidsbenemende maatregel een zeer ingrijpende zaak is.

Ten onrecht legt de rechtbank de schuld voor het ontstaan van de schade die door verweerder werd aangericht bij appellant.

Van degene die schadevergoeding vraagt mag worden verwacht dat hij het redelijkerwijs mogelijke heeft gedaan om de schade te beperken, zo overweegt de rechtbank. Klaarblijkelijk is de rechtbank van mening dat appellant dit eerst deed door het instellen van het beroep op 29 oktober 2007. Dit is echter niet juist.

Appellant deed al het mogelijke om aan te tonen dat voortdurend van de bewaring onrechtmatig was, ook vanaf 7 september 2007. Immers hij werkte volledig mee aan de mogelijke effectuering van de uitzetting. Hij deed met andere woorden al het hem mogelijke om de schade te beperken, door medewerking te verlenen aan de voorgenomen uitzetting. Niet geargumenteerde de rechtbank waarom zij tot de conclusie komt dat appellant in de periode gelegen tussen 7 september en 29 oktober 2007 niet het redelijkerwijs mogelijke deed om de schade te beperken.

Grief 2.

Als eiser zo spoedig mogelijk beroep had ingesteld zou de bewaring eerder zijn opgeheven. Dientengevolge is de rechtbank van oordeel dat verweerder slechts aansprakelijk gesteld kan worden voor de schade die is ontstaan vanaf de datum van indiening van het beroepsschrift, te weten 29 oktober

2007, zo overweegt de rechtbank voorts. De tweede grief verzet zich tegen deze overweging.

In de eerste plaats omdat niet kan worden gesteld dat verweerder niet aansprakelijk is voor schade die door hem aangebracht, of deze schade nu door appellant misschien had kunnen worden voorkomen of niet. Immers verweerder blijft te allen tijde aansprakelijk voor haar eigen handelen of nalaten.

Ten tweede niet omdat de rechtbank miskent dat door de door haar gevolgde redenering nooit meer of minder schadevergoeding zal worden toegekend dan gelijk aan het aantal dagen gelegen tussen de datum van het instellen van een beroep en de datum van opheffing van de bewaring. In de praktijk zal dit altijd neerkomen op om en nabij de 16 dagen.

Met andere woorden door de door de rechtbank gehanteerde redenering zal de schadevergoeding door toedoen van degene die hierom verzoekt nimmer beperkt kunnen worden omdat de schadevergoeding steeds over de hiervoor genoemde periode verleend zal dienen te worden. Of anders gezegd ook als appellant eerder beroep zou hebben ingesteld, zou de toegekende schadevergoeding op grond van de door de rechtbank in de aangevallen uitspraak gehanteerde redenering ook om en nabij de € 1120,- zijn geweest.

Dit betekent dat de overweging dat de schadevergoeding beperkt zou zijn indien appellant eerder beroep zou hebben ingesteld, niet deugt.

Conclusie

Appellant concludeert tot gegrond verklaring van het hoger beroep, primair met het verzoek aan uw afdeling te doen wat de rechtbank had behoren te doen met toekenning van een schadevergoeding met ingang van 7 september 2007 tot en met 13 november 2007;

subsidiar wordt verzocht het hoger beroep gegrond te willen verklaren en de procedure terug te verwijzen naar de rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Maastricht.

Kerkrade, 15 november 2007

Hetwelk doende enz.
namens
A. El Hafiane

bepaaldelijk gevolmachtigde
mr P.A.E. Engelen

